

PÅ GRÄNSEN

Medlemstidning för anställda i Tullverket och Kustbevakningen

Nr 4 – december 2021

Besök i Bottenviken – sid 10

Back to Business – sid 14

Julnovell "Den sista dagen" – sid 17

! Information om medlemsavgifter och medlemsförsäkringar

Det kommer frågor till kansliet om hur betalningen sker av medlemsavgiften till TULL-KUST och medlemsförsäkringarna i Folksam i händelse av pension eller arbetslöshet.

För Dig som går i pension:

Du blir s k passiv medlem och betalar endast en prenumerationsavgift för tidningen *PÅ GRÄNSEN* på 60 kr/år. Glöm inte att meddela din avdelning eller förbundskansliet om från vilket datum du går i pension. Du får behålla dina försäkringar i Folksam men då det inte finns någon lön att dra avgiften från aviseras Du direkt av Folksam.

Om du pensioneras före fyllda 65 år

Då får du behålla de medlemsförsäkringar du har haft som yrkesverksam, men då det inte finns någon lön att dra premien ifrån så aviseras du direkt av Folksam.

Nytt erbjudande till dig som har fyllt 65 år!

Vi är glada över att kunna erbjuda dig trygga och bra försäkringar, utformade i samarbete med Folksam. Försäkringarna har bättre innehåll och pris än då du skaffar dem på egen hand. Folksam har nu tagit fram ett nytt erbjudande till dig som fyllt 65 år. Försäkringen heter Gruppliv 60+.

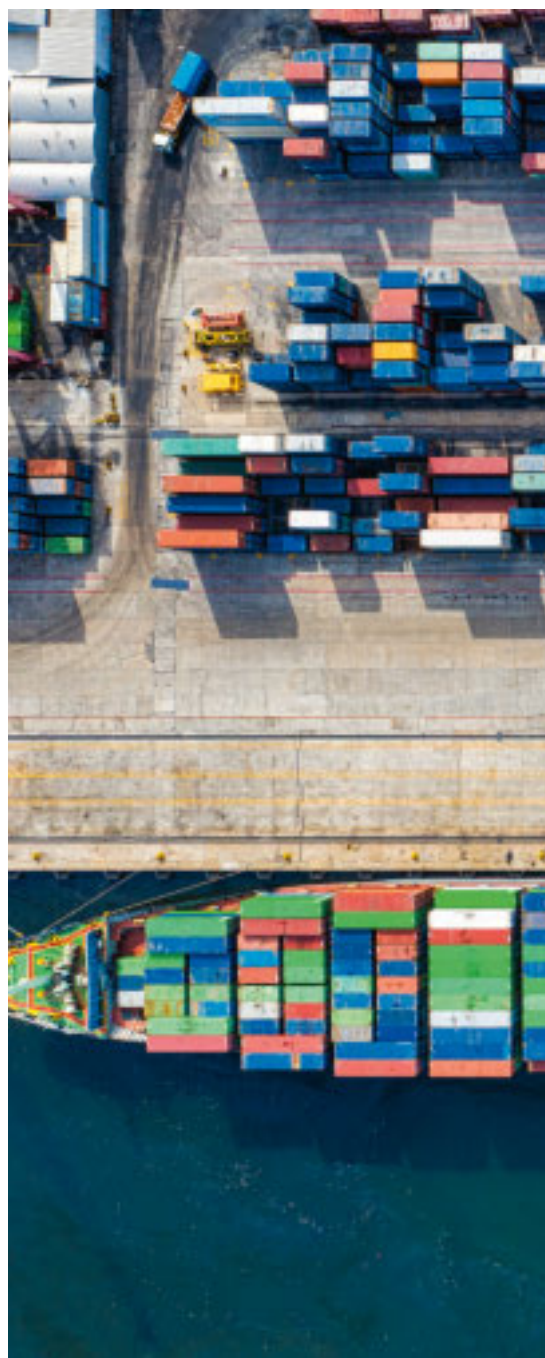
Gruppliv 60+

Om du som medlem, innan du fyller 65, år har sjuk- och efterlevande-försäkring så förs den med automatik över till en Gruppliv 60+.

Försäkringen går att teckna fram till 71 år och slutar gälla när du fyller 85 år. Försäkringsbeloppet är 80 000 kronor, men du kan också välja beloppet 40 000 kronor.

Vill du teckna någon försäkring eller vill du veta mer?

Kontakta Folksam kundservice 0771-950 950 eller gå in på vår hemsida folksam.se/tullkust

TULL-KUST KANSLI**POSTADRESS**

Box 1220, 111 82 Stockholm

BESÖKSADRESS

Västerlånggatan 54

TELEFON

08-405 05 40

TELEFAX

08-24 71 46

E-POST

info@tullkust.se

INTERNET

http://www.tullkust.se

EXPEDITIONSTIDER

sep-apr	månd-torsd	08.00 - 16.30
	fred	08.00 - 16.00
maj-aug	månd-torsd	08.00 - 16.00
	fred	08.00 - 15.30

POSTGIRO 2364-8

FÖRBUNDETS PRESIDIUM**ORDFÖRANDE**

Johan Lindgren

Tel: 08-405 05 37

johan.lindgren@tullkust.se

1:E VICE ORDF

Klas Johansson

klas.johansson@tullkust.se

2:E VICE ORDF

Ulf G. Persson

Tel: 040-661 33 21

ulf.g.persson@tullkust.se

LEDAMOT KUSTBEVAKNINGEN

Örjan Sandblom

orjan.sandblom@kustbevakningen.se

LEDAMOT TULLVERKET

Elisabeth Eriksson

08-405 00 69

elisabeth.eriksson@tullverket.se

EKONOMI OCH ADMINISTRATION

Åsa Gunnheden

Tel: 08-405 00 66

asa.gunnheden@tullkust.se

FÖRHANDLINGS- OCH AVTALSFRÅGOR

Joakim Lagergreen

08-405 05 38

joakim.lagergreen@tullkust.se

Mingel eller mysbyxa?

Pandemin räddade inte livet på mig, men den fick mig att sakta ner i en starkt stressig period. Till februari förra året höll jag ett tempo där rullväskan och jag oftare var på väg mellan olika platser i olika delar av landet än hemma i Göteborg.

Jag reser igen, men inte lika ofta och som en kollega uttrycker det på ett ställe här i tidningen "Om man ändå ska sitta i Skypemöte en hel dag, kan man lika gärna göra det hemma". I pyjamasbyxor och skjorta.

Snart är det julledigt för en del av oss. För andra är det arbete som gäller kvällar som helger, nyårsafton som julaftons morgon. Möt ett par av dem i detta nummer. Hör vad andra tycker om återgången till det vanliga, eller nästa vanliga, arbetslivet.

Själv kommer jag sakna vissa av fördelarna med restriktionerna under pandemin; glest med folk på tåget och glesare med resor, färre folk i mataffären, att slippa smita hem utan vara tvungen att gå hem tidigt från krogen, slippa handskakningar och inte behöva kramas till höger och vänster.

Men jag njuter förstås också av att det börjar bli mer som vanligt, att återigen få mötas och mingla, att få krama dem jag vill krama, att återigen lära känna nya människor på tåget mellan Göteborg och Stockholm men att ändå vara

fri att smita hem tidigt från kvällsaktiviteter för att kunna dra på mig myskläderna - sätta mig vid datorn och få skriva till exempel det här.

Tack för tips och idéer till detta nummer av På Gränsen. Välkommen med nya idéer 2022!

Hoppas julhelgen blir fin och fridfull oavsett om du är i tjänst eller fri!

Jessica Vikberg**0702 098788****jessica.vikberg@tullkust.se**

PÅ GRÄNSEN Nr 4 2021

Medlemstidning för anställda
i tullverket och kustbevakningen.

ISSN

0349-9626

UPPLAGA

3 300 ex.

TRYCKNING M.M

DanagårdLitho

Tidningen utkommer med fyra
nummer per år. Redaktionen
förbehåller sig rätten att redigera
och bearbeta insänt material.

Skicka gärna era bidrag via mejl till
jessicas.vikberg@tullkust.se

All redaktionell text- och bild-
material lagras elektroniskt och
görs tillgängligt via World Wide Web
på TULL-KUSTs hemsida.

Externa skribenter måste meddela
förbehåll mot att få sitt text- och
bildmaterial lagrat elektroniskt och
mot publicering på www.tullkust.se
I princip publiceras ej artiklar med
sådant förbehåll.

ANSVARIG UTGIVARE/REDAKTÖR

Johan Lindgren
Tel: 08-405 05 37

johan.lindgren@tullkust.se

Jessica Vikberg

Tel 070 209 87 88

jessica.vikberg@tullkust.se

REDAKTIONSKOMMITTÉN

LEDAMÖTER

Jan B. Olsson

Linda Magnusson

Foto omslag: Anna Bergfors

MANUSSTOPP

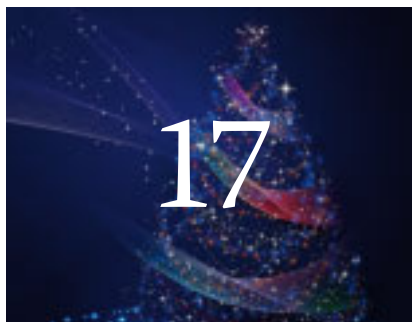
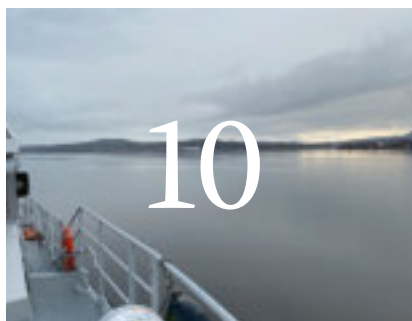
Nr 1 2022

18 februari

INNEHÅLL

REDAKTÖRENS RADER	3
LEDARE	5
TULL	6
KUST	8
DE BEVAKAR BOTTENHAVET	10
BACK IN BUSINESS, BU ELLER BÄ?	14
JULNOVELL "DEN SISTA DAGEN"	16
PÅ GÅNG	18

Oklart läge

Så har ytterligare ett år snart passerat. Ett år som varit händelserikt i många avseenden. Vi har nu, efter den annorlunda tid vi levit i under ett och ett halvt år då pandemin förändrade både arbete och fritid, börjat återgå till normala rutiner men där vi ser att de digitala möten vi vant oss vid alltjämt kommer att fylla en funktion framöver.

Det politiska läget är alltjämt osäkert och i skrivande stund pågår budgetprocessen för fullt i Riksdagen där utgången på intet sätt är given. Sett utifrån såväl Tullverkets som Kustbevakningens situation med bristande resurser, där situationen är mer kritisk än någonsin för Kustbevakningen, är det förstås av yttersta vikt att en ökad anslagsökning, mer än den Regeringen i sin budgetproposition föreslagit, blir verklighet. TULL-KUSTs väldigt omfattande arbete med att synliggöra problematiken med underfinansiering och kopplat till det en stor underbemanning i operativ verksamhet har dock resulterat i att samtliga oppositionspartier i sina skuggbudgetar har större anslagshöjningar till såväl Tullverket som Kustbevakningen. Givet det mycket osäkra parlamentariska läget är utgången således mycket oviss om vilken budget riksdagen slutligen kommer att besluta om.

Under hösten har det nordiska samarbetet åter tagit formen av fysiska möten och representanter från de nordiska tullfacken samlades under några dagar i september i Norge där Norsk Tollerforbund stod för värdskapet. Samarbetet tog sin början för många år sedan då NTO (Nordiska Tulltjänstemäns organisation) bildades och har under åren visat sig vara ett värdefullt forum för erfarenhetsutbyte mellan de nordiska tullfacken och ett givet tillfälle att samlas bakom gemensamma krav till gagn för verksamheterna i respektive land. Inom ramen för det nordiska samarbetet har det europeiska perspektivet också varit viktigt att bevaka. Sedan 1998 var TULL-KUST och de övriga nordiska länderna medlem-

mar i UFE (Den europeiska tull- och skatteunionen). 2015 beslutade NTO samfällt att lämna UFE, bl a mot bakgrund av att UFEs ställning där och då försvagats och inte upplevdes som effektiv när det gällde att få gehör för medlemsländernas krav när det gällde tullfrågor. Nu när ett antal år passerat har frågan om ett medlemskap igen kan vara aktuellt diskuterats inom NTO varför frågan särskilt kommer att beredas och vidare diskuteras under kommande år.

Mellan NTO-mötena där värdskapet roterar mellan länderna sker även andra möten. Jag hade förmånen att bli inbjuden att närvara vid Norsk Tollerforbunds landsmöte under några dagar i november. Ett historiskt möte där en ny organisering i förbundet beslutades för att anpassa organisationen efter Tullmyndighetens omorganisation. Förbundet valde också en ny förbundsordförande, Karin Tanderö-Schaug som tar över efter Fredrik Stötvig som under året avgått efter tolv år på ordförandeposten.

Med dessa rader önskar jag alla en God Jul och Ett Gott Nytt År!

Johan Lindgren
Förbundsordförande

Villkoren och marknaden

Nu är det RALS 2021 på gång i Tullverket och eftersom den fortfarande hänger på samma centrala avtal som förra gången, kommer oenighetsvärdet att landa på 1,8%. Det är inte mycket pengar, med tanke på tilltagande inflation, skatte- och avgiftshöjningar, men det är det vi har att utgå ifrån även detta år. En del korrigeringar utifrån nya arbetsuppgifter mm tillkommer.

När TULL-KUST talar löner med arbetsgivaren påpekar vi ofta, att Tullverket behöver vara en attraktiv arbetsgivare för att kunna rekrytera rätt personal och sedan behålla den och dess kompetens, i verksamheten. Vi får då svaret, att staten och Tullverket inte ska vara löneledande. Det må så vara, men vi ska inte släpa efter heller, om vi inte vill ha problem. Då kan man inte bara jämföra löner med staten, utan med den arbetsmarknad vi har att konkurrera med.

Det har vid otaliga tillfällen visat sig, att Tullverket måste rekrytera in personal externt till högre lön än den som erfaren befintlig personal har, för att någon med rätt kvalifikationer ska vara intresserad. Förutom att det skapar spänningar i organisationen, innebär det att Tullverket har

icke-marknadsmässig lön för en del av befintlig personal och kallt räknar med, att den stannar kvar i alla fall. Det är en dans på slak lina, för det har visat sig att det finns flera personalkategorier som kan tänka sig att byta arbetsgivare för att få bättre villkor, inte minst efter röran vid omorganisationen. En del av dessa har redan agerat, andra är på väg.

Tullverket har nu måst inse, att en marknadsanpassning av villkoren behöver ske, både avseende löner och flexibilitet avseende arbetsställe, när det gäller IT-avdelningen. Gott så! Då återstår bara att samma insikt kommer, när det gäller en massa vitala funktioner inom den operativa verksamheten. För även om det är viktigt med fungerande stödfunktioner, får vi inte glömma bort, att det är i de operativa avdelningarna som Tullverkets produktion sker och utan de medarbetare som med sina tulls specifika kunskaper utför produktionsarbetet, kan verket inte bedriva sin verksamhet. Verket har inte råd att förlora den tulls specifika kompetensen. Därför behöver Tullverket bli mer på tårna, när det gäller konkurrenskraftiga villkor, även för befintlig personal. Det gäller inte bara lön, utan även kompetensutveckling och karriärvägar.

Det måste vara möjligt att utvecklas, utan att byta arbetsgivare, annars riskerar de som kan Tullverket att försvinna bort, när tillfälle ges.

Ulf G Persson
Andre vice förbundsordförande
och ordförande i Tullrådet

Budgetförhandlingarna blir en ödesfråga för Kustbevakningen

Under tiden som den här tidningen trycks så fortlöper budgetförhandlingarna inom staten.

Regeringens förslag till ny budget för Kustbevakningen är kraftigt underfinansierad inför framtiden.

Även personalläget är väldigt ansträngt och där finns inga avsatta medel alls i regeringens förslag. Detta tillsammans ger inga goda förutsättningar inför framtiden. Samtidigt så måste myndigheten prioritera och fokusera på det nödvändigaste och släppa arbetsuppgifter med underordnad betydelse.

Kustbevakningen börjar återigen få ett alldeles för högt övertidsuttag och det är inte så konstigt då befintlig personal inte räcker till. Övertidsuttaget på max 200 timmar finns för att skydda arbetstagaren så att inte arbetsmiljöproblem uppstår. Vissa arbetstagare har nått 300 timmar utan fackets vetskap och detta ser TULL-KUST allvarligt på. Fortsätter detta så måste facket inleda tvisteförhandlingar mot arbetsgivaren med skadestånd som påföljd.

Jag deltog i Kustbevakningens chefsdagar på Arlanda där statssekreterare Elisabeth Backteman deltog och höll ett hyllningstal till myndigheten, men vad hjälper det? Det går inte att bedriva verksamhet med tomma ord. Kustbevakningen klarar budgeten åren 2022 och 2023 men inte verksamheten. Det blir fler och fler områden som behöver en översyn där bl.a. dykorganisationen är i stort behov av 15 nya dykare. Det är en gedigen uppgift att rekrytera och

utbilda nya dykare och innan dessa är operativa så har det gått flera år.

Ett annat projekt som är i görningen är användning av drönare, vilket myndigheten har under projektform och ska troligtvis på sikt utvärdera och se om operativt behov finns. Även här har myndigheten varit dålig på att informera facket om vad som händer.

Glädjande nog verkar lokalfrågan i Göteborg vara på väg att lösa sig för kontorspersonalen. Man lämnar garnisonen och flyttar till Majorna i Göteborgs stad. Nu är det ledningscentralen som kvarstår och där får vi hoppas på snabb lösning inom eller utanför garnisonen. Det är viktigt att arbetsgivaren tar frågan om vettig arbetsmiljö på allvar och åtgärdar den. Ledningsfunktionens roll i en framtida Kustbevakning är nog viktigare än vad man tror.

En annan fråga är kompetensutbildning av personal. Kompetensutbildning kan vara av rent praktisk natur med även teoretisk vilket har saknats senaste åren även innan pandemin.

Det är ett stort behov av kustbevakningskompetens överallt i myndigheten och för att säkerställa och genomföra detta så måste myndigheten införa en chefsutbildning liknande polisens. Detta tror jag är oerhört viktigt så att vi får in kompetens i myndigheten från egna led.

TULL-KUST och arbetsgivaren har under sommaren gemensamt jobbat fram ett avtal för KBV 201 uppdrag i Grekland under hösten/vintern. Även ett avtal för gravid och ammande har TULL-KUST och arbetsgivaren arbetat

fram. Detta har fungerat bra och jag tror parterna är nöjda med avtalen

Ett nytt arbetstidsavtal för kategori 1–3 fartyg ligger långt fram och kommer troligtvis vara igång under början på nästa år. Det blir ett provavtal med inbyggda avstämnings tider.

Lönerevisionen är igång och i slutet av november ska medlemmarna valt modell i förhandlingen. Efter det så sätter TULL-KUST och arbetsgivaren igång med avslutande förhandlingar. Alla dessa lönerevisioner tar mycket kraft att genomföra för lönesättande chefer men det positiva är väl trots allt att det ger lite mer pengar i plånboken.

Jag önskar alla medlemmarna en God jul och gott nytt år!

Klas Johansson
1:e vice ordförande och
Ordförande i Kustrådet

De bevakar Bottenhavet

TEXT OCH FOTO: ANNA BERGFORS

Peter Johansson

Gustav Hägglund

Dagen jag besökte Örnsköldsviks Kustbevakning var en gråmulen dag. Det duggregnade och var 5–6 grader varmt. Örnsköldsvik, eller Ö-vik, som de säger visade sig inte från sin bästa sida, vädermässigt.

Från strandridare till kustbevakare

Den svenska Kustbevakningen har funnits cirka 380 år. 1638 bestod bevakningen av två strandridare som kustbevakarna kallades eftersom bevakningen skedde främst till fots eller till häst. Dessa kustbevakare bevakade en 25 mil lång kust i södra Sverige och detta tillvägagångssätt användes fram till andra världskriget.

Ö-viks strandridare

Det första intrycket av en gråmulen dag ändras så fort jag träffar Ö-viks egna "strandridare"; Peter Johansson som arbetar som chef och hans kollega Gustav Hägglund, befälhavare.

Peter Johansson, är 55 år och har arbetat som kustbevakare sedan 1987.

Peter är uppvuxen nära vatten och familjen hade fritidsbåt. Redan som 15-åring hade Peter ett sommarjobb på ett tankfartyg och har sedan dess arbetat till sjöss.

Peter är utbildad inom flottan och på Chalmers sjöbefälsskola.

Gustav Hägglund, är 37 år och precis som Peter är han utbildad inom flottan och på Chalmers sjöbefälsskola.

Gustav är också uppvuxen vid vattnet, i skärgården, och vatten har alltid varit en naturlig del av Gustavs liv.

Gustav blev kustbevakare 2007 och trivs som fisken i vattnet.

När jag frågar Peter och Gustav om varför de blev kustbevakare så menar de att just denna koppling till vatten varit starkt bidragande till val av utbildning och yrkesliv.

Båda beskriver att de älskar att jobba till sjöss, att få köra båt och vara nära vatten och naturen.

Jag förstår tjuvningen i samma sekund som jag hoppar in i båten för en tur i Örnsköldsviksfjärden som tillhör Bottenhavet.

Det finns två båtar i Ö-vik; en jakt och en stridsbåt.

Jakten är ett fartyg i Kustbevakningens 301 serie och mäter 20 meter på längden och nästan 5 meter på bredden. Den har en toppfart på 34 knop och marschfarten är 20 knop. Bogseringskapaciteten är 6,8 ton.

Stridsbåten, eller arbetsbåt som den även kallas är en kustbevakningsbåt 90 E som byggdes åt försvarsmakten.

Båten är ca 12 meter lång och 3 meter bred och går i 38 knop i toppfart och 25 knop i marschfart. Båten används frekvent som sjuktransportbåt bland annat.

Båtarna flyttas till ett varv under vintersäsongen och då används snöskotrar och svävar här uppe i norr.

Peter berättar att de har önskemål om en egen svävar till Ö-vik vilket saknas i dagsläget.

Vidare beskriver Peter de utmaningar Kustbevakningen brottas med och han säger att:

- "Vi är en anorektisk organisation, vi har ganska stora behov av att vara fler i organisationen, särskilt i linjetjänst".

Peter upplever att de har svårt att klara hela uppdraget då de är en slimmad organisation, av cirka 830 anställda är nästan hälften administrativ personal inom exempelvis material- och lokalförsörjning, metodutveckling, planering, IT, HR och ekonomi och hälften i så kallad linjetjänst som kustbevakare.

Kustbevakningen i Örnköldsvik

Just nu arbetar åtta personer i Ö-vik, varav två har tidsbegränsade anställningar. Det är tre kvinnor och fem män i arbetsgruppen.

Administrativ personal arbetar främst kontorsarbetstid med viss flexitid och förtroendetid, medan kustbevakarna i linjetjänst arbetar i sjöarbetsperioder från två dygn till sju dygn.

Kustbevakningens uppdrag och vision

Kustbevakningen är en civil statlig myndighet under Justitiedepartementet, vars uppdrag omfattar räddningstjänst, sjöövervakning och krisberedskap i den maritima miljön.

Kustbevakningen omfattar ansvar för allt statligt vatten som finns runt Sveriges gränser samt de tre största sjöarna (Vänern, Vättern och Mälaren).

Kustbevakningens vision är en trygg, ren och levande havsmiljö för alla.

En vision som jag tidigt förstår att de lever upp till!

Den svenska kustbevakningen ingår även i internationella samarbeten med främst Frontex som är EU:s gräns- och kustbevakningsbyrå som inrättades 2004.

Det finns för närvarande en svensk station/besättning som medverkar i Frontex operation i Grekland med ett fartyg och två besättningar.

Sjöövervakning innebär såväl övervakning och ordningshållning i sjötrafiken som tillsyn och kontroll inom fiskeri, tull, gräns, sjötrafik, jakt, naturvård och miljöbrott.

Kustbevakningen är en samverkansmyndighet som har nära samarbete med polisen, militären, regionerna och Sjö- räddningssällskapet för att nämna några aktörer.

- I vårt uppdrag ligger att ta fram en så kallad sjölägesbild, berättar Peter och när jag ser den digitala kartan med alla "pluppar" i olika färger som markerar alla båtar till sjöss i realtid runt Sveriges gränser så förstår jag att man kan uppleva behov av förstärkning...

Även om det finns utmaningar och utvecklingsbehov inom Kustbevakningen så känns det mycket tryggt att höra om Kustbevakningens arbete och det engagemanget både Peter och Gustav förmedlade känns så positivt.

Några solstrålar letar sig försiktigt fram på eftermiddagen när jag måste lämna Ö-vik och mina nya vänner Peter och Gustav i Ö-vik.

Vad krävs för att bli kustbevakare?

För att bli kustbevakare måste man genomgå en ettårig utbildning på 60 högskolepoäng för att bli Fartygsbefäl och Maskinistbefäl klass 7.

Dessa utbildningar ges bland annat i Göteborg och Kalmar.

Förkunskapen för utbildningen är grundläggande behörighet på gymnasienivå.

Därefter är det en grundutbildning som aspirant med tidsbegränsad anställning och lön under utbildningstiden som pågår 2 terminer.

Efter avslutande aspirantutbildning måste man genomgå en praktikperiod på 6 månader med godkänt resultat innan man erbjuds anställning som kustbevakare.

Fysiska, psykologiska och praktiska tester ingår i ansökningsprocessen till grundutbildningen.

Visste du att:

Maritim betyder "från havet/tillhör havet"

En knop betyder nautisk mil, eller sjömil som är 1852 meter

Det finns 21 kuststationer utmed Sveriges kuster

Kustbevakningen utgörs av ca 830 anställda

Kustbevakningen består av ca 12 % kvinnor.

Kustbevakarna har polisiära befogenheter till havs

Generaldirektören heter Therese Mattsson

Back in business, bu eller bä?

För många kollegor har pandemins restriktioner lett till att de arbetat hemifrån under en lång period. Nu börjar det återgå till, åtminstone nästan, det normala. Bra eller dåligt? Ett antal TULL-KUSTmedlemmar tycker till.

TEXT: JESSICA VIKBERG

Thomas Belmén

Tullinspektör

Är på tillståndssidan, Uppbörd Väst.

1. Hur har arbetssituationen förändrats för dig och din enhet sedan restriktionerna släpptes?

Vi har börjat att vara på plats en dag i veckan I oktober och från november två dagar per vecka.

2. Vad tar du med sig från tiden med hemarbete? Vad kommer du att sakna?

Trevligt att kunna jobba ostörd även om man saknat kollegorna ibland. Som äldre (59) långpendlare har jag dock tyckt att det varit underbart att slippa åka in till kontoret dagligdags. För mig har det under perioden betytt 10-15 timmars ytterligare fritid per vecka, då man sluppit resorna till och från kontoret. Underbar livskvalitet!

Mikaela Rask Samfelt

Tillståndshandläggare/Tullinspektör

Uppbördsavdelningen Väst

1. Sedan restriktionerna släpptes har min enhet fått träffas på plats, detta var väldigt värdefullt eftersom vi är en helt ny grupp sedan omorganisationen som nu skall lära känna varandra. Arbetsmässigt för enheten upplever jag inte så stor skillnad från innan när vi "levde med restriktioner" då vårt arbete fortgår som vanligt. För min egen del har det nog inte heller blivit någon större skillnad, jag har under hela pandemitiden varit på kontoret ca en dag/v eftersom jag har arbetsuppgifter som har krävt närvaro och det fortsätter ju på samma sätt även nu efter att restriktionerna har lyfts.

2. Jag tar med mig mycket från pandemitiden med hemarbete. Jag tror att många av oss har insett att det finns många smidiga sätt att hantera sina arbetsuppgifter och man har även hittat många förenklingar/förbättringar som vi kanske inte hade hittat om inte vi blivit tvungna att göra det. Skypefika för social samvaro, korta avstämningsmöten, korta chattar som fråga på något, gemensamma Onenotes, ja det finns mycket bra vi kan ta med oss och fortsatt använda. Eftersom jag har varit på kontoret 1 dag/v har jag fått träffa kollegor på "riktigt" så jag känner mig nöjd.

För egen del har jag upplevt att jag har fått mycket mer gjort nu när jag varit hemma och kunnat planera mitt

arbete på annat sätt. Jag har gjort djupare utredningar och slagningar i system, och förberett brev, handlingar mm hemifrån som kräver mer ostörd tid och koncentration, och när jag varit på plats på kontoret har det blivit diskussioner, hantering av fysiska saker som skall hanteras osv. Så detta arbetssätt har passerat mina arbetsuppgifter mycket väl. När vi återgår med högre kontorsnärvaro kommer jag sakna den tiden som jag då kommer förlora i resväg, det är för mig ca 2 h/dag som jag nu har kunnat använda till friskvård, den där extra promenaden efter jobbet och ladda om och hinna få lite dagsljus, hjälpa barn med läxor och finnas mer hemma. Detta har minskat stresspåslag i vardagen som nu kommer öka igen. Fördelen med hemarbetet under pandemitiden som jag ser är min egen möjlighet att styra närvaro efter mitt faktiska behov i arbetet. Om jag måste vara på kontoret 3 dagar ex så kanske mina arbetsuppgifter hade räckt med 1-2 dagars närvaro den veckan, det innebär ju mindre effektivt arbete och mindre gjort och belastning på miljön i onödan. Kanske kommer detta generera mer stress på arbetet? Så min egen möjlighet att styra/planera mitt arbete försvinner lite. Men att träffas på plats för vissa möten ex gruppmöten är värdefullt för gruppkänslan och grupptillhörigheten, men inte alla möten blir bättre av fysisk närvaro är min åsikt. Men såklart trevligt att träffa nya och gamla kollegor igen. Som alltid finns det fördelar och nackdelar med allt.

Mats Hansson

Fackordförande Avd Väst

Nationellt huvudskyddsombud

1. Någon enhet tillhör jag inte eftersom jag är förtroendevald på heltid. Vi flyttade ju från Nordstan till Kruthuset samtidigt med att viruset härjade och fulla restriktioner rådde. Det var en märklig upplevelse att komma till nya fräscha lokaler, men fanns knappt någon där. Numera märks det att vi är på väg tillbaka, med fler på plats i Kruthuset. Men vad det "nya normala" kommer att innebära vet vi inte riktigt än. När fulla restriktioner gällde jobbade jag hemifrån vanligtvis fyra dagar i veckan. Nu har jag försökt att vara på plats 2-3 dagar i veckan, vilket faller sig naturligt eftersom fler av medlemmarna numera finns på plats

2. Det har både positiva och negativa sidor med att jobba hemifrån. Det digitala mötet har funkade alldeles utmärkt. Vi har nog också lärt oss att vi behöver inte resa lika mycket i framtiden. Inte alla, men många resor kan ersättas med digitala möten.

Men det är framför allt en sak jag har saknat och det är det personliga mötet. Hur bra tekniken än är så kan den inte ersätta ett möte öga mot öga.

Anneli Rogbring

Operativ underrättelse

1. Jag har varit på plats ett fåtal gånger under hela pandemin. Till exempel när det krävts närvaro hos åklagare. Annars har jag jobbat hemma.

2. Det jag tar med mig från tiden med hemarbete är att man inte behöver alla papper man tidigare trodde att man behövde. Alla dessa pärmar man sparar! Att det fungerar utmärkt att arbeta på distans.

Vad jag saknat är mina kollegor, energin och glädjen man får av att träffas. Om jag kommer att sakna något från hemarbetet? Det tror jag inte nu när vi får möjligheten att arbeta på distans max två dagar i veckan om arbetet tillåter. Har man en hel dag med bara Skype möten kan man lika gärna sitta hemma som att låsa in sin i ett Skype-rum på kontoret en hel dag.

Daniel Skommargård

Tullinspektör

Uppbörd Väst

1. Jag har arbetat hemifrån under hela perioden och nu är vi på kontoret 1 dag/vecka. Från och med 15 november är det 2 dagar/vecka som gäller. Vi har inte kunnat göra några företagsbesök (AEO) och har fått ta mötena via Skype istället. Nu är vi antligen igång med besöken igen!

2. Det har fungerat jättebra med att arbeta hemifrån och jag har inrett en väl fungerande arbetsplats. Det har varit skönt att slippa resorna till och från jobbet varje dag. Samarbetet mellan oss kollegor inklusive cheferna har även det fungerat mycket bra med hjälp av telefonsamtal, mejl och Skype. Jag tror på en mix av att arbeta på kontoret och att arbeta hemifrån. Det är kul att träffas IRL ibland!

Den sista dagen

AV KATARINA LUNDHOLM

Den sista dagen blev en torsdag i december. För de flesta var det vilken dag som helst, förutom att det skulle bjudas på julfika i lunchrummet. Men för Ann-Marie var det en annorlunda dag. Det var den allra sista dagen i hennes arbetsliv.

Stora fat med saffransbullar och pepparkakor står utställda på borden. Några skålar med julgodis inslagna i glansigt papper står bredvid termosarna som dagen till ära innehåller alkoholfri glögg. Det hörs jullåtar från en bluetooth högtalare som någon tagit med sig och ställt intill termosarna.

Hennes blick sveper oroligt runt i lokalen. Varför hade hon gått med på att avtackas just idag när det var så många här i lunchrummet? Hennes chef tyckte att det var ett bra tillfälle att lämna över presenten idag när det var så fantastiskt fint julpyntat. Julpyntandet var det Ann-Marie som stått för, precis som alltid, för det var inte någon annan som brukade bry sig om att ta fram plastgranen ur förrådet. De senaste åren hade hon inte brytt sig om att ta ner julgranskulorna och glittret. Det enklaste var att bara trycka in den i förrådet färdigklädd och redo för nästa år.

Julmusiken tystnar liksom sorlet i lokalen. Hennes hjärta bultar hårt. Nu var det dags. Några djupa andetag för att dämpa de korta flämtningarna som hotar att övergå till hyperventilering.

Ann-Marie reser sig från bordet och allas blickar vänds mot henne. Hon drar lite lätt i den gröna sammetsklänningen så att den inte ska klibba fast i de glittriga strumpbyxorna. Det gäller att på ett värdigt sätt ta sig fram till den lilla trappavsatsen, som idag fungerar som scen. Sträckan från bordet till trappan känns som en mil. Diskret försöker hon puffa till det nyklippta grå håret med auberginefärgade slingor i. Hon är en bråkdels sekund ifrån att dra med handen över den nervöst ryckande munnen, när hon kommer på att hon dagen till ära har knallrött läppstift. Det hade just varit snyggt. Kladdat ut läppstiftet runt hela munnen.

Den unga effektiva chefen, iklädd en kort röd klänning och svarta pumps med skyhöga klackar, sträcker fram sin hand mot henne och ler mekaniskt. Darrande tar Ann-Marie emot den sträckta handen och tar försiktigt ett kliv upp. Hon har medvetet tagit de svarta ballerinasorna idag, det gäller att stå stabilt därframme inför alla kolleger. I ögonvrån ser hon att paketet, som innehåller den obligatoriska kristallvasen, står där och väntar på henne. Ja, nu är det hennes tur.

Det som av en slump blev hennes första riktiga jobb blev också det enda. Ofattbart att det är 45 år sedan hon började arbeta här. Ung och oförstörd. Nej, oförstörd stämmer väl inte. Det fanns ju faktiskt någon pojkvän med i bilden på den tiden. Men ung och osäker var hon. Osäker på vad det första jobbet skulle innebära. Hennes föräldrar hade varit så stolta över att hon fått ett fast jobb, och påpekade ofta att statens kaka var liten men säker. På den tiden behövde man inte läsa på universitet för att få jobb, man kunde ta sig fram ändå.

Hennes första chef var en stor bullrig man med skägg. Han hade glimten i ögat och skämtade mycket med alla. Hon minns så väl den första fikarasten när hon lite blygt slog sig ner runt bordet med de andra. Han hade gått på om att de flesta unga snärtor, ja en sådan som hon var då, brukade stanna tills de gick i pension. Där satt hon då, nyss fyllda 20 år och den där mannen babblade på om pension. Var hade hon hamnat? Men inte vågade hon säga emot chefen då inte. Hon rodnade och mumlade väl något bara. Var det redan där och då hon blev tilldelad sin blivande roll på jobbet? Lojala Ann-Marie.

Hon återvänder till nuet och ser chefens läppglansröda läppar röra sig. Nu gäller det att lyssna artigt. Chefen håller i ett papper där hon skrivit ned det som ska nämnas. Ett helt arbetsliv finns sammanfattat på ett vitt kopieringspapper. Det är skönt att det ryms på en A4-sida, då blir det inte så långdraget. Chefen berättar vad Ann-Marie haft för arbetsuppgifter under åren och hur uppskattad hon varit. Det har hon naturligtvis frågat andra om, eftersom hon inte varit hennes chef särskilt länge.

Det är överkligt att höra årtalen som fladdrar förbi, nästan som om rösten bredvid henne berättar en saga om någon som heter Ann-Marie. En lojal medarbetare som arbetat där i 45 år. Lojal är väl det minsta man kan säga. Hon är ett utdöende släkte, nuförtiden är det ingen som stannar så många år på samma ställe. Av de som fanns där när hon började finns endast ett fåtal kvar på kontoret. Det hade varit ett bra gäng som följts åt under många år, och de hade även träffats efter jobbet emellanåt. De hade följt varandra och kände till det som rörde giftermål, barnafödslar och skilsmässor. På kontoret hade man anordnat trevliga sommar- och julfester, men nuförtiden var det aldrig några fester eftersom det inte var tillåtet att dricka alkohol i lokalerna. En del kolleger hittade kärleken på kontoret, ibland tillfälliga förbindelser men ibland blev det mer varaktiga förhållanden.

En efter en gick de i pension och gled ifrån varandra. Några av de som betytt mycket för henne fanns inte längre i livet. Tänk om hon hade fått dela den här dagen med några av vännerna som kände henne på riktigt. Särskilt Barbro. Åh, vad hon saknar hennes sällskap. Barbro hade börjat på kontoret några veckor efter Ann-Marie och de hade funnit varandra direkt. Om hon varit här hade de kunnat sitta tillsammans och prata minnen. Avsluta den sista dagen med några hjärtliga skratt. Barbro skulle förstå hur det kändes att stå där framme och hon hade inte behövt känna sig som en udda fågel. En sådan som blev kvar på samma ställe ett helt arbetsliv och därmed av vissa ansågs sakna ambitioner.

Känner hon en bitterhet? Nej, snarare ett stråk av sorgsenhet för att hon inte vågat stå upp för sig själv när det behövts. Ordet sanningssägare dyker upp i hennes huvud och hon fnissar till. Hon sveper med blicken över kollegerna som sitter i lokalen. Under årens lopp har trots allt de flesta kolleger varit trevliga. De som inte har varit trevliga har hon valt att glömma. Eller, vänta, har hon glömt?

Tänk vad förvånade alla skulle bli om hon, snälla Ann-Marie, förutom att tacka för presenten helt plötsligt höll ett lite längre tal. Tänk om hon även passade på att lyfta upp några anekdoter som sopats under mattan under årens lopp. Vad chockade alla skulle bli om hon berättade hur hon som nyanställd blev upptryckt mot väggen av en äldre kollega på den första julfesten hon var med på. Hans svettiga händer hade trevat runt på henne och han hade upphetsat viskat att om hon fortsatte ha kjol på sig skulle han inte ta ansvar för sina handlingar därefter. Det var ingen som hade sett det och inte hade hon vågat berätta det för någon. Han var den erfarna som hade status på kontoret och hon var bara en ung oerfaren kollega. Vem skulle ha trott på henne? Det hade kanske varit hon som fått stå med skammen och inte kunnat vara kvar på kontoret. Hon lärde sig att det var enklast att vara tyst och eftersom han fanns där som en tickande bomb så undvek hon honom. Inte förrän han gick i pension, något år efter episoden, vågade hon ha kjol på jobbet. Långt senare hörde hon hur några kolleger pratade om honom och hon förstod att fler än hon råkat ut för hans trevande händer. Men det var aldrig något det pratades högt om.

Eller varför inte nämna historien med kvinnan som olyckligtvis var hennes chef under en period. Med sitt lynniga humör lyckades hon sätta skräck i hela arbetsgruppen.

Medarbetarna försökte läsa av henne för att utröna vilket humör hon var på, men det svängde snabbt och det enklaste var att tassa på på hela tiden för att inte väcka hennes vrede. Det var som om ingen vågade ifrågasätta chefens beteende. Oräkneliga gånger hade hon låst in sig på toaletten och gråtit när hon råkat ut för chefens dåliga humör. Men lojala Ann-Marie höll tyst och klagade inte.

Olika episoder flimrar förbi, som en snabbspolning av en TV-serie hon följt under många år. Vissa episoder kommer hon ihåg kristallklart medan andra har bleknat bort.

Det finns förstås lite roligare anekdoter och det bubblar av upphetsning inombords när hon tänker på hur nervös den unga korrekta kvinnan, som står där bredvid henne med röda läppar och röda naglar, skulle bli om hon skrapade lite på hennes poletrade fasad. Hon, den till synes perfekta chefen, som har hemliga möten i källaren med den unga stiliga vaktmästaren. Något som alla redan känner till, men ingen pratar högt om.

Chefen avrundar sitt tal och har kommit fram till stunden när presenter ska lämnas över. Prassel av papper när en julgrupp med en grön växt, en starkt doftande hyacint och en silverfärgad plaststjärna nedstucken i tas fram. Den lämnas över tillsammans med den fint inslagna kristallvasen och presenten som kollegerna samlat ihop till. Förmodligen ett presentkort på lämpligt neutralt ställe. Det brukar vara svårt att hitta på något till någon som är anonym och inte pratar så mycket om sig själv.

Några väl valda ord och sedan tystnar den effektiva rösten och det välsminkade ansiktet tittar uppfordrande på henne. Ann-Marie förväntas tacka för presenterna. Som om hon inte förstod det. Hon är torr i munnen och hon sväljer hårt.

”Jag vill förstås tacka för presenterna. Det var vänligt av er”, kraxar hon fram.

Det blir tyst. Skrapet av en stol när någon reser på sig. Några spridda applåder hörs.

Chefen sneglar på sin moderiktiga märkesklocka och säger att om Ann-Marie inte har något mer att tillägga så är det dags för glögg och saffransbullar. Sedan tar hon ett försiktigt kliv ner från trappan. Vänder sig om och sträcker ut handen mot henne.

Men Ann-Marie ignorerar den utsträckta handen. Det är nu eller aldrig. Hon tar ett par djupa andetag och känner hur lugnet infinns sig. Står stadigt kvar och blickar lugnt ut över kollegerna som sitter vid borden. En av de få bundsförvanterna som finns kvar, Bengt, sitter vid bordet närmast henne. Hon möter hans blick och han ler och nickar uppmuntrande till henne. Som om han anar vad som ska komma. Hon nickar nästan omärkbart tillbaka.

Genom det stora fönstret letar sig den bleka vintersolen in och lyser på plastgranen som nästan ser vacker ut när det glimmar till i några röda julgranskulor. Det sista dagen är inte bara ett kliv ut ur arbetslivet, det är ett kliv ut ur tystanden. Det är det första steget mot ett nytt liv. Chefen sänker handen och står som förstenad och tittar förvånad på henne. Ska hon inte gå ner? Det är knäpptyst i lunchrummet. Ann-Marie låter leendet som börjat spira långt därinne sprida sig vidare uppåt, till ansiktet.

”Jo, jag har faktiskt en del att tillägga”, säger hon högt och kraftfullt.

Johan Lindgren tillsammans med Karin Tanderö Schaug från Norsk Tollerforbund, Jørn Rise från Dansk Told og Skatjeforbund och Gudbjørn Gudbjørnsson från det isländska tullfacket (TFI).

NTO:s (Nordiska Tulltjänstemäns organisation) i Norge

I början av september samlades representanter från de nordiska tullfackliga organisationerna till möte i Norge där Norsk Tollerforbund stod som värd. Finland hade inte möjlighet att närvara denna gång. Förra NTO-mötet hölls i Stockholm 2019. Detta NTO-möte skulle arrangerats förra året men sköts upp på grund av Covid-situationen och därtill kopplade restriktioner.

Nästa möte kommer enligt planerna att hållas i Finland 2022. NTO har dock under hela pandemin, tack vare initiativ av Norsk Tollerforbund haft regelbundna avstämningar digitalt.

Tillförordnad ordförande för Norsk Tollerforbund (NT) Karin Tanderö Schaug öppnade konferensen och hälsade alla representanter och gäster välkomna till detta möte.

Nationella rapporter

I Norge har tulltjänstemännen ingen giltig arbetsskadeförsäkring för skador som inträffar vid fysisk träning i självförsvar och arresterings-

teknik, även om sådan utbildning är obligatorisk för alla tjänstemän i aktiv tjänst vid gränserna. Norsk Tollerforbund arbetar intensivt med frågan. I övrigt rapporterades om utmaningarna med att skapa förutsättningar för högre löner och problematiken med underbemanning som kommer att öka ytterligare vid kommande stora pensionsavgångar. Inom ramen för tullmyndighetens omorganisation har förbundet arbetat med en omorganisation av förbundet vilken kommer att beslutas om på förestående kongress i november.

Förbundsordförande i Dansk Told og Skatteforbund Jørn Rise beskrev omdaning som skett inom skatte- och tullförvaltningen i Danmark där antalet anställda ökat och fördubblats de senaste tre åren. Totalt finns det cirka 11 000 anställda, varav 960 inom tulldivisionen.

Isländska förbundsordföranden, Gudbjørn Gudbjørnsson beskrev situationen på Island där Skatte- och tullförvaltningen har gått samman på Island. Nya högkvarter byggs nu och i Reykjavik är det möjligt att både polis, tull och kustbevakning ska dela lokaliteter.

Påminnelse om adressändring

TULL-KUST vill påminna alla medlemmar om att meddela kansliet ny adress vid flytt. Detta för att du ska få posten i rätt tid till rätt adress. Annars finns det risk för att du som medlem bli a missar viktig information eller inte får tidningen På Gränsen.

Adressändring meddelar du kansliet enklast genom att maila info@tullkust.se

Tack för hjälpen!

Kansliet

Följ oss på Facebook:

facebook.com/TULLKUST

Vill du bli medlem?

Som medlem i TULL-KUST har du tillgång till flera olika förmåner och rabatter, exempelvis försäkringar du behöver till ett extra förmånligt medlemspris hos Folksam. Läs mer på www.tullkust.se

Välkommen till yrkesgemenskapen inom TULL-KUST.

Posttidning B

Returadress:

TULL-KUST,

Box 1220,

111 82 STOCKHOLM

TULL-KUST önskar alla medlemmar på Tullverket och Kustbevakningen en fridfull jul och ett fint 2022!

Vår julgåva går i år till Rädda barnens arbete med
att stötta barnen i Afghanistan.

Vårt nyårslöfte är att fortsätta lägga all vår kraft och kunskap på
att vässa verktygen för dig som TULL-KUSTare och samhällsbärare.

